

Teisipäev, 5. aprill 2011

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Ebastabiilsusest tulenevad rändevood: ELi välispoliitika reguleerimisala ja roll

P7_TA(2011)0121

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon ebastabiilsusest tulenevate rändevoogude ning ELi välispoliitika reguleerimisala ja rolli kohta (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi loomise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1717/2006, millega kehtestatakse stabiliseerimisvahend ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1889/2006 rahastamisvahendi loomise kohta demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse nõukogu 20. juuni 1996. aasta määrust (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse partnerluslepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide rühma liikmete ja teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, mis allkirjastati 23. juunil 2000. aastal Cotonous ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsust 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse 18. detsembril 1990 vastu võetud ÜRO rahvusvahelist konventsiooni kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta;
- võttes arvesse 28. juuli 1951. aasta Genfi pagulaste konventsiooni ja 31. jaanuari 1967. aasta protokolli pagulasseisundi kohta;

⁽¹⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 1.⁽²⁾ ELT L 327, 24.11.2006, lk 1.⁽³⁾ ELT L 386, 29.12.2006, lk 1.⁽⁴⁾ ELT L 378, 27.12.2006, lk 41.⁽⁵⁾ ELT L 163, 2.7.1996, lk 1.⁽⁶⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.⁽⁷⁾ EÜT L 201, 3.8.2010, lk 30.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- võttes arvesse üldist lähenemisviisi migratsioonile, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 13. detsembril 2005 ja milles määratletakse migratsioonipoliitika välismõõde ning selle kolm peamist prioriteeti, nimelt seadusliku rände edendamine, võitlemine ebaseadusliku rände vastu ning rände ja arengu vahelise seose tõhustamine;
- võttes arvesse Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti, mille nõukogu võttis vastu 2008. aasta oktoobris, komisjoni esimest aastaaruannet sisserände- ja varjupaigalaste küsimuste kohta (2009) (KOM(2010)0214) ning nõukogu 3. juuni 2010. aasta järeldusi Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti järelmeetmete kohta;
- võttes arvesse 23. novembril 2006 Sirtes allkirjastatud Aafrika ja ELi ühisdeklaratsiooni rände ja arengu kohta, milles rõhutatakse, et Aafrika ja ELi riigid peavad arendama partnerlust päritolu-, transiit- ja sihtriikide vahel, et juhtida rännet tõhusamalt, võttes arvesse selle seost arenguga;
- võttes arvesse 18. ja 19. juunil 2009 toimunud Euroopa Ülemkogu järeldusi ebaseadusliku rände kohta;
- võttes arvesse Stockholmi programmi aastateks 2010–2014, Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti ning komisjoni esitatud Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava (KOM(2010)0171);
- võttes arvesse kõrge esindaja ja komisjoni 14. märtsi 2008. aasta aruannet kliimamuutuse ja rahvusvahelise julgeoleku kohta, 18. detsembri 2008. aasta vastavateemalisi soovitusi ning nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldusi;
- võttes arvesse 27. ja 28. aprillil 2009. aastal Prahast toimunud ministrite konverentsi ühisdeklaratsiooni „Rändepartnerluste loomine”;
- võttes arvesse ÜROs 2000. aasta detsembris sõlmitud rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsiooni ja selle protokolle;
- võttes arvesse ELi ja Liibüa vahelist kokkulepet, mis käsitleb koostööd migratsiooniküsimustes ning mille allkirjastasid 4. oktoobril 2010 Tripolis volinik Malmström ja volinik Füle ning Liibüa nimel hr Moussa Koussa, välissuhete ja rahvusvahelise koostöö eest vastutava üldise rahvakomitee minister ning hr Mr Yunis Al-Obeidi, avaliku julgeoleku eest vastutava üldise rahvakomitee minister;
- võttes arvesse oma 20. jaanuari 2011. aasta soovitusi nõukogule ELi ja Liibüa raamlepingu läbirääkimiste kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Liibüas Tripolis 29.–30. novembril 2010 toimunud Aafrika ja ELi kolmandal tippkohtumisel avaldatud Tripoli deklaratsiooni;
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton üRO Julgeolekunõukogus 4. mail 2010 peetud kõnet, milles ta toonitas vajadust tervikliku lähenemisviisi järele kriisiohjamisele ja rahu kindlustamisele ning rõhutas selgeid seoseid julgeoleku, arengu ja inimõiguste vahel;
- võttes arvesse nõukogu 25. mai 2009. aasta direktiivi 2009/50/EÜ kolmandate riikide kodanikele kõrget kvalifikatsiooni nõudva töö eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta (sinise kaardi direktiiv) ⁽²⁾;
- võttes arvesse 7. mail 2009 Prahast toimunud idapartnerluse tippkohtumise ühisdeklaratsiooni, millega pandi alus idapartnerlusele;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ ELT L 155, 18.6.2009, lk 17.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- võttes arvesse oma 21. septembri 2010. aasta resolutsiooni edasiste sammude kohta vaesuse vähendamiseks ja töökohtade loomiseks arengumaades ⁽¹⁾, eelkõige selle lõikeid 71, 72 ja 73;
- võttes arvesse oma 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni Siinaiis pantvangis hoitavate Eritrea pagulaste kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse eesistujariigi järeldusi 27. jaanuaril 2011 toimunud konverentsil „Multidistsiplinaarne lähenemisviis inimkaubanduse tõkestamiseks, kaubitsejate vastutuselevõtmiseks ja ohvrite kaitseks”;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 80, milles sätestatakse, et piirikontrolli-, varju- paiga- ja sisserändepoliitika puhul juhendatakse solidaarsuse ning vastutuse, sealhulgas finantskoormuse liikmesriikide vahelise õiglase jagamise põhimõtetest, ning et selle peatüki põhjal vastu võetud liidu õigusaktides sisalduvad vajaduse korral asjakohased meetmed nimetatud põhimõtete rakendamiseks;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja arengukomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A7-0075/2011),
 - A. arvestades, et poliitiline, sotsiaalne ja majanduslik ebastabiilsus, turvalisuse puudumine, poliitilised repressioonid ja autoritaarsed režiimid on rände suurimad põhjustajad, sest mõjutatud kogukondadel kaovad elujõulised väljavaated ja sisetulek kohapeal ning seega õigus valida, kas migreeruda või mitte, mistõttu nende elu on pidevalt ohus ja ainsaks väljapääsuks jääb ränne; arvestades, et kliimamuutus ja keskkonnaseisundi halvenemine on üha sagedamini rände põhjuseks;
 - B. arvestades, et ebastabiilsusest tulenevat rännet põhjustavad eelkõige sõda ja relvastatud konfliktid või nende tekke oht, inimõiguste rikkumised – sealhulgas poliitiliste vastaste, vähemuste (kaasa arvatud usu-, rahvus- ning homo-, bi- ja transseksuaalide ning transvestiitide vähemuste) ja ebasoodsas olukorras olevate rühmade tagakiusamine või nende õiguste piiramine –, loodusõnnetused ja inimtekkelised katastroofid, elujõulisi majandusperspektiive ning demokraatiat ja head valitsemistava ning kodaniku-, poliitiliste, kultuuriliste, majanduslike ja sotsiaalsete õiguste austamist ja edendamist tagava kestliku struktuuri puudumine;
 - C. arvestades, et ränne kui ülemaailmne nähtus on aidanud kaasa ideede vahetusele, kuid on kutsunud vastuvõtvates ühiskondades esile ka immigrandide integratsiooniprobleeme, rikastanud seetõttu Euroopa Liidu kultuuri- ja majanduselu ning tõstatanud sotsiaalse kaasatuse ja kohandumise küsimusi; arvestades, et EL vajab pidevat, kuid kontrollitud rännet, et toetada oma vananevat rahvastikku ning tegeleda muude sotsiaalsete ja majanduslike küsimustega;
 - D. arvestades, et rändevoog on minevikus muutnud suunda vastavalt sellele, millist rändevoogu on püütud kõige rohkem piirata, aga ei ole kunagi lakanud, ja arvestades, et rännet ei ole võimalik peatada, vaid selle maht ja keerukus muutub tõenäoliselt järgnevatel aastakümnetel ning sellega tuleb tegeleda viisil, mis aitab vältida inimkannatust;
 - E. arvestades, et seaduslik ränne on protsess, mis on optimaalne nii oma päritolumaalt lahkuda sooviva isikute kui ka vastuvõtva riigi jaoks,
 - F. arvestades, et ebastabiilsusest tingitud ebaseaduslike rände voogude survet tunnevad suuremal määral need liikmesriigid, mis asuvad ELi välispiiril;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0496.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- G. arvestades, et ükski liikmesriik pole seni ratifitseerinud ÜRO rahvusvahelist konventsiooni kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta; arvestades, et konventsioon moodustab kõige laiemalt rahvusvahelise õigusliku raamistiku võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitseks ning suunab riike tööjõu sisserännet käsitleva poliitika väljatöötamisel ja rakendamisel rändajate õiguste kaitseks võetavate meetmete küsimuses;
- H. arvestades, et majanduslik ebastabiilsus mõjutab eriti tugevasti nooremaid põlvkondi, naisi ja vähe-
musi või ebasoodsas olukorras olevaid rühmi, kellel kaovad tööhõive väljavaated ja kes võivad seetõttu kergemini langeda vägivalda, radikalismi ja terroristlike rühmituste värbamise ohvriks;
- I. arvestades, et kliimamuutus on seotud toidu- ja veenappuse, metsade hävitamise ja pinnase seisundi halvenemisega ning kliimamuutuses nähakse üha suuremat ohtu rahvusvahelisele julgeolekule ja stabiilsusele;
- J. arvestades, et aidata ja kaitsta on vaja inimesi, keda on oma kodudest sundinud lahkuma kliimamuutusest tingitud ulatuslikud loodusõnnetused; arvestades, et pagulasi käsitlevad kehtivad õigusaktid ei tunnista kliimapõgenike õigust rahvusvahelisele kaitsele;
- K. arvestades, et mõnes kliimamuutusest ja sellest tulenevast bioloogilise mitmekesisuse kaost kõige enam mõjutatud piirkonnas, näiteks Saheli piirkonnas, on rändest saanud kliimamuutusega kohane-
mise ainus vorm;
- L. arvestades, et mõned sisserännanud võivad olla ka varjupaigataotlejad ning võivad saada ametlikult tunnustatud pagulase staatuse;
- M. arvestades, et ebaseadusliku rände ärakasutamine ohustab tõsiselt rändajate elusid ning on sageli seotud kõige hullemate inimõiguste rikkumistega, sealhulgas orjatöö, seksuaalne ärakasutamine, laste kuritarvitused ja soopõhine vägivald; arvestades, et ELi võetavaid meetmeid selliste rikkumiste ärahoidmiseks ja rändajate, kaasa arvatud ebaseaduslike rändajate kaitseks hädaolukordades tuleks parandada, et nad oleksid palju tõhusamad;
- N. arvestades, et migrantide salakaubavedu mõjutab peaaegu kõiki riike maailmas; arvestades, et ebaseadusliku rände ärakasutamisega (mis on kahjuks tulutoov äritegevus organiseeritud kuritegevusega seotud isikute jaoks) võib kaasneda relvade salakaubavedu ja uimastiäri; arvestades, et ebaseadusliku rände ärakasutamine võib olla üks radikaalsete ja terroristlike rühmituste rahastamisallikatest ning migrantidest võivad kergesti saada organiseeritud kuritegevuse rühmituste ja ekstremistide võrgustike ohvrid;
- O. arvestades, et ELi poliitikas tuleks pöörata erilist tähelepanu kõige haavatavamatele sisserännanutele, eelkõige saatjata alaealistele;
- P. arvestades, et ebaseaduslik ränne avaldab mõju rändevoogude juhtimisele ning vastuvõtivate ja transiitriikide integratsioonisuutlikkusele; arvestades, et transiitriikide puhul võib see mõnel juhul kahjustada kohaliku tööturu kestlikkust ja arenguväljavaateid ning suurendada ebastabiilsust;
- Q. arvestades, et eeldatav rahvastikukasv nii päritolu- kui ka transiitriikides (eelkõige Magribi, Mašriki ja laiemalt Põhja-Aafrika riikides) võib negatiivselt mõjutada majanduskasvu ja töökohtade loomise perspektiive, halvendades seeläbi sotsiaalset ja majanduslikku olukorda neis riikides, kui ei langetata vajalikke poliitilisi ja majandust puudutavaid otsuseid; arvestades, et eelnimetatud põhjused ja demokraatlike põhimõtete puudumine suurendavad riigisiseseid pingeid ja ebastabiilsust, mida on näidanud hiljutised meelevaheldused Tuneesias, Alžeerias, Egiptuses ja paljudes teistes araabia maades, ning et selle tagajärjel hakkavad suurenema rändevood, mis kurnavad veelgi enam vastuvõtivate riikide integratsioonisuutlikkust;

Teisipäev, 5. aprill 2011

- R. arvestades, et EL, pidades silmas praegusi demograafilisi suundumusi, peaks mõtlema selle peale, millises ulatuses ta tahab järgmistel aastatel avada oma piirid päritolu- ja transiitriikide rändevoogudele, et leevendada nende riigisest rahvaarvu suurenemist ja sellest tulenevaid sotsiaalseid pingeid ning aidata neil seeläbi säilitada riigisest stabiilsust, ja millises ulatuses ta peab investeerima selliste riikide uuendatud majanduskavadesse, sealhulgas investeeringutele ja töökohtade loomisele pühendatud kavadesse;
- S. arvestades, et tuleks võtta meetmeid vältimaks rassismi ja ksenofoobia uusi laineid siht- ja transiitriikides;
- T. arvestades, et ränne ELi moodustab ainult osa palju laiemast lõuna-põhja ja lõuna-lõuna suunalisest rändenahtusest; arvestades, et geograafiline lähedus ELi naabruspoliitikas osalevate riikidega ning samal ajal märkimisväärsed erinevused nende riikide ja ELi rändealaste õigusaktide vahel võivad luua nendes riikides konkurentsieelise, mis tugevdab nende staatust transiitriikidena ning piirab nende riski ja vastutust potentsiaalsete vastuvõtivate riikidena;
- U. arvestades, et Euroopa naabruspoliitika peaks palju aktiivsemalt toetama ELi naaberriikide suutlikkust rännet juhtida;
- V. arvestades, et hiljutised dramaatilised sündmused Egiptuses ning teistes Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida riikides suurendavad tõenäoliselt nii seaduslike kui ka ebaseaduslike rändajate voogu Euroopasse;
- W. arvestades, et pinged päritolu- ja transiitriikide vahel ning vastuvõtivate riikide ja transiitriikide vahel seoses rändevoogude juhtimisega võivad edaspidi põhjustada konflikte ja vaidlusi, sest puudub ühtlustatum, koordineeritum ja tõhusam rändepoliitika; arvestades siiski, et kooskõlastatum ja terviklikum lähenemisviis rände juhtimisele võib parandada austavat suhtumist kõigisse rändajatesse, kes potentsiaalselt võivad kaasa aidata tööjõu vajaduste rahuldamisele transiit- ja sihtriikides ning elavdada arengut päritoluriikides; arvestades siiski, et kooskõlastatum ja terviklikum lähenemisviis rände juhtimisele peaks parandama austavat suhtumist kõigisse rändajatesse, kes võivad olla hädaolukorras;
- X. arvestades, et rändajate seaduslikud ja läbipaistvad rahaülekanDED võivad nende päritoluriikide majandusarengu edendamisel etendada positiivset osa ning et eriti tuleks hoolitseda selle eest, et oleks tagatud rändajate õigus toetada oma perekonda ja investeerida oma riiki;
- Y. arvestades, et Euroopa Liit peab välja töötama tõhusa ja targa rändepoliitika, mis sarnaneb Kanadas, Austraalias või Uus-Meremaal rakendatava rändepoliitikaga; arvestades, et ELi naaberpiirkondade ebastabiilsus pärsib sellise rändepoliitika loomist;
- Z. arvestades, et ELi välispoliitika võib positiivselt täiendada ja tugevdada ELi rändepoliitikat ning et selles tuleb käsitleda kõiki päritoluriikide ebastabiilsuse põhjuseid ning püüelda aktiivse transiitriikidega peetava dialoogi poole, mis puudutab ühesuguseid, inimõigustepõhilisi norme nende siseriiklike rändealaste õigusaktide jaoks, mille abil luuakse võrdsed võimalused nii vastuvõtivatele kui ka transiitriikidele samade eeskirjade järgimiseks ning rändajatele samal tasemel kaitse pakkumiseks; arvestades, et transiitriikide arengu eri tasemetel tõttu on vaja anda ELi finantsabi aitamiseks neil jõuda ELiga võrreldavate standarditeni;
- AA. arvestades, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja on toonitanud, kui oluline on terviklik lähenemine julgeoleku ja stabiilsuse küsimustele, sest see võimaldab arengustrateegiatel ja kestlike majanduslike väljavaadete loomisel täiendada ja tugevdada rahuvalvet ja rahu kindlustamise alast tegevust, mis loob tingimused pikaajaliseks stabiilsuseks ja julgeolekuks;

Teisipäev, 5. aprill 2011

AB. arvestades, et Lissaboni lepinguga kasutusele võetud uus välispoliitika ülesehitus ja Euroopa välisteenistuse loomine annavad võimaluse töötada välja väga väärtuslik sünergia ühelt poolt välis- ja kaitsepoliitika ning teiselt poolt Euroopa naabruspoliitika ja arengukoostööpoliitika vahel, mis tugevdab ja ühendab vastastikku mõõtmeid ja strateegiaid; arvestades, et uus struktuur võimaldab ka kultuuridiplomaatial panustada ELi välistegevusse; arvestades, et sellist sünergia tuleks arvesse võtta juba kavandamisetapis,

AC. arvestades, et vahet tuleb teha rändajate, varjupaigataotlejate ja pagulaste vahel,

1. väljendab heameelt komisjoni hiljutiste ettepanekute üle seadusliku rände võimaluste leidmise kohta nende jaoks, kes ei ole varjupaigataotlejad, ja nõuab tungivald edasiste vahendite väljatöötamist, mis aitaksid luua ühise rändepoliitika, hallata majanduslikest põhjustest tulenevat rännet eesmärgiga edendada vastuvõtivate, transiit- ja päritoluriikide majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning suurendada sotsiaalset ühtekuuluvust, parandades sisserännanute integratsiooni; rõhutab vajadust asjakohase teabe andmise järele seadusliku rände võimaluste kohta ELi, et ennetada ebaseaduslikku rännet, kasutada paremini ELi seadusliku rände skeeme, selgitada praegusi väljaajate ja võimalusi ELis ning hajutada inimkaubitsejate antud valelubadusi, piirates sellega organiseeritud kuritegevust ja inimkaubandust, mis löikavad kasu inimeste vajadusest mujale siirduda; kutsub komisjoni üles edendama kaitsetute rühmade ja isikute (peamiselt naised ja lapsed) kaitse meetmeid, sest just nemad langevad sageli inimkaubanduse ja seksuaalse ärakasutamise ohvriteks, ning nõuab tungivald, et komisjon looks teabekeskused kolmandatest riikidest ELi suunduva rände võimaluste kohta; nõuab siiski lähenemist, kus on tasakaalus ELi suunduva seadusliku rände edendamine ning selle tagamine, et EL suudaks sisserändajaid vastu võtta ja edukalt integreerida;

2. tuletab meelde, et hästi juhitud seaduslikust rändest võib olla kasu ka kolmandatel riikidel vahendite kaudu, mida sisserändajad saavad oma päritoluriikidesse; rõhutab lisaks selliste toetavate algatuste tähtsust, mille eesmärk on edendada sisserändajate kaasatust nende päritolumaades läbiviidavatesse arengu- ja koolitusprojektidesse;

3. palub liikmesriikidel teha koostööd ELi mittekuuluvate riikidega selle tagamiseks, et seadusliku rändega seotud teave oleks lihtsalt kättesaadav ning et seaduslikku rännet edendataks aktiivselt;

4. usub, et sundrände põhjused on muu hulgas nõrk majandus, vaesumine, inimõiguste rikkumine, keskkonnaseisundi halvenemine, rikaste ja vaeste riikide vahelise lõhe suurenemine, kodusõjad, loodusvarade kontrollimise nimel peetavad sõjad ja poliitiline tagakiusamine;

5. toetab komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupiitika kõrge esindaja analüüsi ja poliitikasuunda, milles toonitatakse vajadust tervikliku ja ühtse lähenemisviisi järele, võttes aluseks sihipärase arengu- ja inimõigustealased strateegiad kui elujõulised vahendid, mis täiendavad ELi välispoliitikat, et lahendada stabiilsuse ja julgeolekuga seotud probleeme ning tõhustada rahuvalve ja rahu kindlustamise operatsioonide tulemuslikkust; nõuab sellega seoses FRONTEXi rolli tugevdamist, et ta suudaks rändevooge paremini kontrollida; on arvamusel, et seoses Lissaboni lepinguga kasutusele võetud uue välispoliitika ülesehituse ja Euroopa välisteenistuse loomisega oleks oluline ühendada edaspidine institutsioonidevaheline dialoog ja sellise tervikliku lähenemisviisi aluste ja eesmärkide läbimõtlemine, eelkõige sihtpärase kavandamise ja soodustatud riikidega loodavate partnerluste osas, mis võib kaasa tuua demokraatiseerumise kestliku protsessi, hea valitsemistava, inimõiguste austamise ja majanduskasvu ning seega tugevdada julgeolekut ja stabiilsust;

Teisipäev, 5. aprill 2011

6. nõuab tungivalt, et komisjon looks alalise järelevalve süsteemi kogu FRONTExi tegevuse üle, mis on seotud rändevoogude juhtimisega; on arvamisel, et FRONTExi määruse muudetud versiooni tekstis peab selgelt väljenduma FRONTExi operatsioonide inimõiguste mõõde, eelkõige isiku õigus riigist lahkuda, tagasi- ja väljasaatmise keeld ning varjupaiga taotlemise õigus; väljendab heameelt FRONTExi tulemusliku tegevuse ja tema koostöö üle liikmesriikidega Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rakendamisel ning ka Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) loomise üle; on seisukohal, et FRONTExi ja EASO tegevus ja operatsioonid peaksid olema stabiilsed ja pidevad, et liikmesriikidele, keda ränne eriti tugevalt mõjutab, oleks võimalik anda vajalikku tuge; rõhutab vajadust suurema solidaarsuse järele kõigi ELi liikmesriikide, eeskätt kõige kaitsetumate vahel eesmärgiga tagada kõige tõhusam poliitika koordineerimine ja koormuse jagamine;

7. märgib, et üha laieneva mitmepoolsuse taustal, mis hõlmab mitut rahvusvahelist osalejat ja suuri abiandjaid, nagu EL, USA, Jaapan, Hiina ja pikemas perspektiivis võib-olla ka teised BRIC-riigid, nagu Brasiilia ja India, on stabiilsus ja julgeolek ühised eesmärgid ning ülemaailmse majanduskasvu vajalikud eeltingimused; märgib lisaks, et stabiilsuse ja julgeoleku alased ülesanded on sellised, mis vajavad mitte üksnes asjakohaseid vahendeid – ja seda eelarvepiirangute ajal –, vaid ka majanduslikku mastaabisäästu ja koordineeritud jõupingutusi; on arvamisel, et tuleks hakata kaaluma aktiivset arutelu ELi, USA, Jaapani ja Hiina ning rahvusvaheliste finantsasutuste vahel koordineeritud geograafilise ja temaatilise julgeoleku, stabiilsuse ja abiandmise strateegiate küsimustes, mis pakuks suuremat kollektiivset võimendust ning vahendite tasakaalustatumat, sihipärasemat ja tõhusamat eraldamist, tagades samas koormuse õiglase jagamise; on samuti arvamisel – arvestades hiljutist Valge Maja välisabi läbivaatamist, milles toonitati, kui kasulik on abiandmist koordineerida teiste suuremate abiandjatega –, et esimene oluline samm sellise kaalumise suunas võiks olla ELi ja USA tippkohtumine, mille käigus käsitletakstõhustatud koostööd humanitaar- ja arenguabi alal, et teha Atlandi-ülesest seisukohast lähtuvalt kindlaks ühised huvivaldkonnad ja poliitika koordineerimise alused;

8. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks, et kõikides ELi ja liikmesriikide allkirjastatud tagasivõtulepingutes austatakse täielikult inimõigusi ning tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet ega seataks ohtu ühtegi isikut, kes vajab rahvusvahelist kaitset;

9. märgib, et varjupaiga pakkumisel põgenikele naaberriikides on olulisi eeliseid, ning nõuab, et EL kaaluks seda esimese lahendusena;

10. väljendab muret seoses sellega, et praegu on maailmas umbes 38 ebastabiilset riiki (2010. aasta läbikukkunud riikide indeks, Fund for Peace), kus ebastabiilsus mõjutab miljardit elanikku (Maailmapank); märgib, et ebastabiilsed riigid on nii sisemiste kui ka väliste poliitiliste ja majanduslike vapustuste suhtes kõige haavatavamad ning riikide ebastabiilsus soodustab rände protsessi;

11. on arvamisel, et toetus poliitiliselt ja majanduslikult ebastabiilsetele riikidele, kes on ebaseadusliku rände ning julgeoleku ja stabiilsuse alaste pingete võimalikuks allikaks, peaks alati hõlmama lisaks eelarvekoormuse vähendamisele ja toetusele ning stabiilsuse loomise või tugevdamise strateegiatele ka otseinvesteeringuid ja ELi turulepääsu strateegiaid, maapiirkondade arengu ja toiduga kindlustatuse strateegiaid, toetust aastatuhande arengueesmärkidele, töökohtade loomise poliitikat, taristu arendamist, VKEde toetamist, mikro-krediidi võimaldamist ning strateegiaid, mille eesmärk on edendada demokratiseerumist ja head valitsemistava, sotsiaalset kaasatust, naistele, vähemustele ja ebasoodsamas olukorras olevatele rühmadele suurema mõjuvõimu andmist ning etnilist ja usulist sallivust, suurendades nii võimalike rändajate kohalikke väljavahendeid ja alternatiive; on kindlalt veendunud, et sellised strateegiad peavad põhinema aktiivsel partnerlusel, mis lähtub abisaajate riikide omanditunde ja mõjuvõimu suurendamise põhimõtetest, ent samuti eesmärkidest, selgetest tegevuskavadest ja nende täitmiseks vajalikest tingimustest, mis on määratud koos abiandvate riikidega, ning võrdlusalustest ja rangetest aruandlusnormidest; juhib tähelepanu asjaolule, et sel viisil rahastatavate programmide põhikriteerium peab olema lisandväärtuse loomine nii piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil, tagades seeläbi, et nad aitavad oluliselt kaasa kohaliku majanduse arengule;

Teisipäev, 5. aprill 2011

12. toonitab, et kõikides uuringutes ja analüüsidest migratsiooni tulevaste suundumuste ja vormide kohta, nagu lühiajaline, hooajaline ja ringmigratsioon, tuleks võtta arvesse migratsiooni võimalikke vallandajaid, nagu poliitiline ja majanduslik kriis või kliimamuutuse mõju päritoluriigis;

13. palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel teha oma territooriumil ja rahvusvahelisel tasandil tööd selleks, et päritoluriigid võtaksid vastu ja rakendaksid selliseid meetmeid ja poliitikat, mis võimaldaksid neil sotsiaalselt, majanduslikult ja demokraatlikult areneda ning ei sunniks nende kodanikke välja rändama;

14. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tegema täiendavaid pingutusi seoses päritoluriikide arengu ja demokraatiseerumisega ning toetama õigusriigi põhimõtteid, et võidelda rändega kaasnevate probleemidega nende põhjuste tasandil;

15. innustab looma rändealaseid teabe- ja juhtimiskeskuseid väljaspool ELi, et aidata kolmandatel riikidel, mis on päritolu- või transiitriigid, kehtestada rändepoliitika, mis on kooskõlas potentsiaalsete sisserändajate ja tagasipöörduvate sisserändajate probleemidega, pakkuda teavet seadusliku rände kohta ning samuti töövõimaluste ja elamistingimuste kohta nende sihtriigis ning aidata potentsiaalsetel sisserännanutel saada tööalast koolitust, lähtudes sealjuures Malis Bamakos läbiviidud katseprojekti (CIGEM) kogemustest; palub komisjonil esitada vastutavale EP komisjonile regulaarseid aruandeid uute algatuste kohta, mida kavandatakse selliste keskuste loomiseks;

16. tuletab meelde, et oma 21. septembri 2010. aasta resolutsioonis edasiste sammude kohta vaesuse vähendamiseks ja töökohtade loomiseks arengumaades rõhutas parlament, et EL ei tohiks kõhelda karistuste kohaldamisel, kui arenguriigid ei suuda oma kaubanduslepingute raames võetud valitsemisalastest ja inimõiguste alastest kohustustest kinni pidada, palus ELi ametivõimudel tagada rangem järelevalve nõuetele vastavuse üle, nagu on sätestatud Cotonou lepingus, ja rõhutas, et nii Euroopa Arengufond kui ka arengukoostöö rahastamisvahend peavad vastama samadele nõuetele vastavuse kriteeriumitele; toonitab, et sarnaseid nõuetele vastavuse kriteeriumeid tuleks kohaldada lisaks ELi arengu- ja humanitaarabile ka muule abile, kaasa arvatud makromajanduslikule abile, mida antakse IMF laenudena, samuti EIB ja EBRD programmide laenutehingutena, ja et selline abi peaks põhinema partnerlusel, ühistel eesmärkidel ja väärtushinnangutel ja ustavusel ning see peaks võimaldama täita nii abiandva kui ka abisaaja riigi ootusi; rõhutab ka, et ELi aktiivne toetus abisaavatele riikidele peaks olema tõhus ja tulemustele orienteeritud ja et tuleb järgida ELi põhiväärtusi; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajal ja komisjonil püüelda ELile ja ELi põhiväärtuste järgimise poole ELi finantsabi ülesehituse kujundamisel ning kahepoolsetes suhetes sellist abi saavate riikidega; on arvamusel, et ELi tasandil tuleks alustada ELi finantsabi suhtes nõuetele vastavuse kriteeriumide kohaldamise aluste ja ulatuse kaalumist;

17. tervitab inimõiguste klauslite lisamist kõikidesse ELi kahepoolsetesse kaubanduslepingutesse ja toetab tingimuslikkuse põhimõtte kasutuselevõttu kaubanduskorralduses arenguriikidega üldiste soodustuste süsteemi raames; tunnistab, et kõnealust tingimuslikkuse põhimõtet ei rakendata mitte alati, kuna komisjon ei kehtesta meelsasti sanktsioone arenguriikidele, kes ei täida inimõiguste, hea valitsemistava ja demokraatia juurutamise osas võetud kohustusi; nõuab tungivalt, et komisjon kaaluks sanktsioonide kasutamist iga kord, kui selleks on vajadus, kuid palub, et ta uuriks enne sanktsioonide kehtestamist hoolikalt, missugused on nende tagajärjed abisaava riigi elanikkonnale;

18. on arvamusel, et päritolumaade suhtes kasutatava poliitika sarnast poliitikat tuleb samuti kohaldada transiitriikidele, näiteks seoses vaesuse vähendamise strateegiate, otseinvesteeringute ja turule juurdepääsuga ning rõhuga tööhõivekavale, mis tagab tulemuslikud pikaajalised sotsiaalse kaasatuse väljavaated, stabiliseerib riigisisese tööturu ning tõhustab pikemas perspektiivis transiitriikide potentsiaali;

Teisipäev, 5. aprill 2011

19. on seisukohal, et EL ja liikmesriigid peavad ebaregulaarsete rändevoogude juhtimisel täielikult austama varjupaigataotlejate õigusi ja hoiduma võtmast mingeid meetmeid, mille tõttu potentsiaalsed pagulased hoiduksid kaitse taotlemisest;
20. kutsub komisjoni üles töötama välja mehhanismi, et määrata kindlaks, kes vastutab varjupaigataotlejate majutamise ja nende taotluste läbivaatamise eest, ning võidelda ebaseadusliku rände vastu, kuna nimetatud kahes valdkonnas langeb teatavatele liikmesriikidele ebaproportsionaalselt suur koormus nende geograafilise asukoha või demograafilise olukorra tõttu;
21. nõuab tungivalt, et komisjon kehtestaks järelevalvesüsteemi, et kontrollida pagulaste ja varjupaigataotlejate õiguste järgimist riiki sisenemisel (ja enne riiki sisenemist) vastavalt Schengeni piirieskirjadele, nii et oleks võimalik kiiresti avastada võimalikud puudused;
22. toonitab ELi valimiste vaatlusmissioonide väärtust, sest see on oluline samm mis tahes demokratiseerumisele ja heale valitsemistavale viivas protsessis, ja on arvamusel, et sellised missioonid peaksid kuuluma pikaajalise demokratiseerumisprotsessi laiema toetusraamistiku hulka; nõuab tungivalt, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tugevdaks järelmeetmeid ja lähetusi, kontrollimaks, kas valimiste vaatlusmissioonide soovitusi täidetakse, ning rõhutab sellega seoses, et on ülimalt oluline tagada asjakohased järelmeetmed selliste soovitude elluviimiseks; rõhutab, kui olulised on vahendus ning konfliktide ennetamise ja lahendamise strateegiad ning institutsioonide ja suutlikkuse ülesehitamine selliste piirkondlike organisatsioonide nagu näiteks Aafrika Liidu jaoks, kes täidab tähtsat osa rahuvalve ja rahu kindlustamise operatsioonides; on arvamusel, et Aafrika Liidu toetamine peab hõlmama piirikontrolli alase suutlikkuse väljatöötamist ja kõikide rändajate abistamist hädaolukordades; leiab, et piirkondlike organisatsioonide, nagu Aafrika Liidu, Vahemere Liidu ja idapartnerluse kui piirkonnas rahu ja stabiilsuse suurendajate tõhus tugevdamine aitab kaasa piirkonna integratsioonile ning piiriüleste majanduspiirkondade tekkimisele;
23. märgib, et on tehtud edusamme rände üldise lähenemisviisi rakendamisel, mille eesmärk on edendada terviklikke partnerlussuhteid päritolu- ja transiitriikidega ning mis tugevdab rände ja arengu sünergiat; rõhutab, et on vaja täiendada rände üldise lähenemisviisi peamisi vahendeid (mobiilsuspartnerlused, rändevalused lähetused, rändeprofiilid, koostööplatvormid); rõhutab jätkuvat vajadust seada rändepoliitika eesmärgid päritolu- ja transiitriikidega peetava poliitilise dialoogi keskmesse, samuti vajadust edendada sellega seoses poliitika kooskõla, eriti arengupoliitika osas; on seisukohal, et erinevaid dialoogiprotsesse tuleks ratsionaalsemaks muuta ning migratsiooni ja arengu sünergiat tuleks tugevdada; peab vajalikuks toetada rohkem arenguprojekte päritolu- ja transiitriikides, et tõsta nende riikide elatustaset, suurendada regulatiivset ja institutsioonilist võimekust ning parandada nende taristut, et rändevoogusid edukalt juhtida, tagades samal ajal kaitset puudutatavate rahvusvaheliste normide ja väljasaatmata jätmise põhimõtte järgimise;
24. rõhutab ülemaailmse rände- ja arengufoorumi olulist rolli, sest see pakub struktuurset raamistikku riiklike ja valitsusväliste osaliste, sealhulgas kodanikuühiskonna vahelise tõhustatud dialoogi ja koostöö edendamiseks;
25. mõistab hukka asjaolu, et praeguses olukorras oli ainsaks võimaluseks ELi–Liibüa koostöölepingu peatamine, ning on seisukohal, et peatamine tuleks tühistada kohe, kui on olemas uus valitsus, kellel on tahe demokraatlikult ja inimõigusi järgides rakendada lepingut, mille eesmärk on anda Aafrika riikidele rahalist abi, et luua rände kõrvale elujõulised alternatiivid ning aidata Liibüal välja töötada tõhusam tööalase rände juhtimise süsteem, suurendades selleks riigis juba viibivate rändajate oskusi, Liibüa suutlikkust rändajaid ligi tõmmata ning sotsiaalselt ja majanduslikult integreerida, eelkõige tema lõunapiiri taga olevatest riikidest, ning luua Liibüas tõhusa rändejuhtimise süsteemi alus; rõhutab sellega seoses, et ELil on vaja kasutada oma mõjujõudu, et veenda Liibüat lubama UNHCRil riiki naasta; on arvamusel, et ELi geograafilises naabruses asuvate muude riikidega tuleb jõuda kokkuleppele migratsiooniküsimuste koostöökavade osas, et vastavalt rahvusvahelistele kokkulepetele ühiselt toetada nende naabruses asuvaid ebastabiilseid riike;

Teisipäev, 5. aprill 2011

26. märgib seoses praeguse humanitaarkriisiga Põhja-Aafrikas, et Frontex ei saa olla peamiseks vahendiks piirkonnast pärit rändevoogudega tegelemises, ning kutsub ELi üles välja töötama kiiret ja kooskõlastatud reageeringut, mis oleks osa sidusast ja pikaajalisest poliitiliste muutustega ja ebastabiilsete riikidega tegelemise strateegiast, pöörates nii tähelepanu rändevoogude algpõhjustele; nõuab, et nõukogu kehtestaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 80 kohase koormuse jagamise tegevuskava, et aidata piirkonnast pärit pagulastel ümber asuda, ning annaks ümberasustatud isikutele abi vastavalt nõukogu 20. juuli 2001. aasta direktiivile 2001/55/EÜ kolmandate riikide kodanikele kõrget kvalifikatsiooni nõudva töö eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ning vastavalt meetmetele, mis tagavad tasakaalu liikmesriikide vahel seoses selliste isikute vastuvõtmise ja selle tagajärgedega; palub nõukogul kiiresti võtta vastu Euroopa ühine varjupaigasüsteem ja viia lõpule kaasotsustamismenetlused seoses ELi ühise ümberasustamisprogrammiga ja Euroopa Pagulasfondiga aastateks 2008–2013, nagu soovitas parlament 2010. aasta mais; tuletab meelde, et liikmesriigid peavad järgima tagasisaatmata jätmise põhimõtet;

27. rõhutab Euroopa Parlamendi suurt tähtsust vabaduse ja demokraatia edendamisel naaberriikides; on sellega seoses veendunud, et Euroopa Parlament peaks pingsalt jälgima demokratiseerimisprotsessi Vahemere lõunarannikul asuvates riikides, ning soovitab seetõttu korrapärase struktuurse dialoogi pidamist komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajaga, et hinnata selles piirkonnas toimunud muutusi ja teha kindlaks lühi- ja pikaajalised eesmärgid ning asjakohased vajalikud tugimeetmed;

28. nõuab, et läbivaadatud Euroopa naabruspoliitikas pöörataks põhjalikku tähelepanu inimõiguste ja demokraatia teemalistele dialoogidele; on seisukohal, et demokraatiameelsed liikumised ja meeleavaldused ning nende brutaalne mahasurumine võimude poolt niisugustes riikides nagu Tuneesia ja Egiptus annavad tunnistust sellest, et Euroopa naabruspoliitika dialoogid demokraatia ja inimõiguste teemal ei ole olnud tõhusad;

29. tunneb heameelt ELi–Türgi tagasivõtulepingu läbirääkimiste lõpetamise üle ning nõuab kõigi vajalike etappide tulemuslikku lõpuleviimist, et tagada lepingu täielik rakendamine kõigi osapoolte poolt niipea kui võimalik;

30. kutsub komisjoni üles tegema ebaseaduslike rändajate transiit- ja päritoluriikidega tihedamat koostööd ELi poolt sõlmitud või sõlmitavate lepingute ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete lepingute raames, et ohjeldada ebaseaduslikku rännet ja edendada õigusaktide järgimist, et sellest saaksid kasu nii rändajad kui ka liikmesriikide ja päritoluriikide elanikud;

31. on seisukohal, et rändealase statistika ühtlustamine koostöös liikmesriikidega on rändepoliitika tõhusal planeerimisel, vastuvõtmisel, rakendamisel ja hindamisel esmatähtis; rõhutab, kui tähtis on Euroopa rändevõrgustik, millest võiks selles valdkonnas suur kasu olla;

32. rõhutab tungivat vajadust järjepidevate, laiapõhjaliste ja võrreldavate statistiliste andmete järele rändajate populatsiooni kohta, sest pidevad muutused rändajate populatsioonis ja praeguste rändevoogude olemus kujutavad endast reaalselt probleemi poliitikakujundajate jaoks, kellel on vaja otsuste tegemiseks usaldusväärseid andmeid ja teavet;

33. kutsub komisjoni üles kaaluma Euroopa naabruspoliitika käimasoleva läbivaatamise käigus konkreetset rahastamist Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide uuendatud ja tugevate majanduskavade, sealhulgas tööhõivekava arendamiseks; on arvamisel, et Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikidega tuleks arutada tegevuskava, mis käsitleks nende siseriiklike rändealaste õigusaktide vastavusse viimist ELi normidega, sealhulgas inimõigustealaste normidega, nagu õigus asüüstile, ebaseaduslike rändajate kaitsesüsteem ja kõigi rändajate võrdsed õigused; julgustab lisaks Moldova ja Gruusiaga sõlmitud kehtivatele lepingutele sõlmima Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikidega rohkem liikuvust käsitlevaid partnerluslepinguid;

Teisipäev, 5. aprill 2011

34. nõuab, et kehtestataks terviklik rändepoliitika, mis on seotud kõikide arengustrateegiatega ja -vahenditega ning põhineb kõrgetasemelisel poliitilisel ja tegevustasandi solidaarsusel, vastastikusel usaldusel, läbipaistvusel, partnerlusel, jagatud vastutusel ning ühistel jõupingutustel ühiste põhimõtete ja konkreetsete meetmete kaudu ning Lissaboni lepingus sätestatud väärtustel;
35. kutsub komisjoni üles töötama välja terviklikku lähenemisviisi seaduslikule rändele, võttes arvesse Euroopa tööturu vajadust tööjõu järele, samuti iga liikmesriigi suutlikkust sisserändajaid vastu võtta ja integreerida; on seisukohal, et ELi ühine seadusliku rände poliitika võiks olla stiimuliks nii Euroopa kui ka päritoluriikide majandusele;
36. on seisukohal, et paljusid ELi liikmesriike puudutavad lepingud kolmandate riikidega tuleks läbi rääkida Euroopa tasandil, järgides täielikult Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 218;
37. kutsub ELi institutsioone ja ELi liikmesriike üles tõhusamalt kooskõlastama doonorabi andmist, et tagada terviklikum ja kestlikum lähenemisviis rändevoogude juhtimisele;
38. nõuab tungivalt, et arenguabi ei seotaks rändevoogude juhtimisega ning tagasirännet ei seataks arenguabi andmise tingimuseks; rõhutab, et ELi arenguabi eesmärk peaks olema rände põhjuste, nagu vaesuse, kliimamuutuse ja nälja likvideerimine;
39. rõhutab lisandväärtust, mida Vahemere Liit ja idapartnerluse algatus võivad anda rände ja selle mõjudega tegelemisel; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja liikmesriikidel tugevdada jõupingutusi, et muuta Vahemere Liit täiesti tegutsemisvõimeliseks; on seisukohal, et rändevood peaksid olema Vahemere Liidu ja idapartnerluse algatuse raames peetavate arutelude ja võetavate meetmete prioriteediks;
40. kutsub Euroopa Liitu üles kaaluma meetmeid arengukoostöö rahastamisvahendi, Euroopa Arengufondi ja humanitaarabi rahastamisvahendi kohandamiseks, et suurendada positiivset mõju, mida ränne avaldab ebastabiilsete riikide inimeste arengule ja demokraatiale;
41. nõuab täiendavaid jõupingutusi, et edendada poliitikavaldkondade arengusidusust ELi rändepoliitika raames ning hoiduda ametliku arenguabi kasutamisest poliitika puhul, mille eesmärk on rännet takistada või piirata, rikkudes seejuures rändajate inimõigusi; on seisukohal, et ametlikku arenguabi tuleks siiski kasutada tõhusa arengu edendamiseks, vähendades seeläbi vaesusest, poliitilisest ebastabiilsusest ja poliitilisest rõhumisest põhjustatud rännet;
42. kiidab heaks Aafrika ja ELi kolmanda tippkohtumise lõpul välja antud Tripoli deklaratsiooni, milles kinnitatakse veel kord, et rändega seotud praeguste ja tulevaste väljakutsete ning rände ja arengu vahelise seosega tegelemiseks tuleb teha ühiseid jõupingutusi;
43. nõuab tulemuslikumate partnerluste loomist piirkondlikku ja majanduslikku integratsiooni soodustavate institutsioonidega, kuna see võib aidata leida kestva ja pikaajalise lahenduse lõunapoolsete riikide vahelisele rändele;
44. rõhutab, et komisjon peaks tegema rohkem teadusuuringuid lõunapoolsete riikide vahelise kliimast põhjustatud rände, sealhulgas mõjutatud inimeste, ebasoodsas olukorras olevate piirkondade, rändevoogude ja vastuvõtivate riikide suutlikkuse kohta; nõuab samuti, et edendataks arenguriikide teadussuutlikkust;
45. rõhutab, kui oluline on lisada rändeküsimused partnerriikide riiklikesse arengustrateegiatesse, et vähendada vaesust ja saavutada aastatuhande arengueesmärgid;

Teisipäev, 5. aprill 2011

46. tunneb heameelt asjaolu üle, et loodi AKV riikide rände vaatluskeskus, mis on AKV riikide poliitikakujundajatele kasulik vahend teabe ja vahendite hankimiseks, et parandada oma riiklike rändestrategiaid, samuti tunneb heameelt ettepaneku üle luua rändevaatluskeskus, mille ülesandeks on Euroopa – Ladina-Ameerika ja Kariibi mere riikide sihtasutuse järelevalve ja kooskõlastamise raames pidevalt ja põhjalikult jälgida kõiki rändevooodega seotud küsimusi Ladina-Ameerikas;

47. soovib eraldada tõhusamalt rände ja arengu vahelise seose tugevdamiseks mõeldud rahalisi vahendeid; tunnustab vajadust parandada ELi erinevate rahastamisallikate täiendava ja õigeaegse kasutuselevõtu korda välistegevuses;

48. rõhutab vajadust tugevdada pääste-, taastamis- ja arengutegevuse sidumise strateegiaid, et leida ümberasustatud isikute ja pagulaste probleemidele püsivad lahendused; tunnistab kooskõlastatud humanitaarabi andmise olulisust elujõulise arengupoliitika eeltingimusena konfliktijärgsetes riikides;

49. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles investeerima teadmistesse ja piiritlema selgelt nii peakorterit kui ka delegatsioonide töötajate volitused, et saavutada suurem kooskõla rände- ja varjupaigalase temaatilise programmi ning arengukoostöö rahastamisvahendi geograafiliste programmide vahel;

50. nõuab Euroopa välisteenistuse ning arengu ja koostöö peadirektoraadi EuropeAid ülesannete selgitamist ja koordineerimist; nõuab tungivalt, et arengu ja koostöö peadirektoraat EuropeAid võtaks rändepoliitika kavandamisetapis endale juhtrolli;

51. rõhutab, kui tähtis on arvesse võtta teadmisi, mis on saadud rände- ja varjupaigalasest temaatilisest programmist riigi tasandil toimuva poliitilise dialoogi kohta, et tagada riiklike ja piirkondlike strateegiadokumentide sidusam ja tõhusam kavandamine;

52. nõuab tungivalt suuremaid jõupingutusi, et vähendada „ajude äravoolu” ja spetsialistide väljarände negatiivset mõju, mis puudutab eelkõige selliseid olulisi sektoreid nagu tervishoid ja haridus; rõhutab, kui oluline on soodustada „ajude sissevoolu”, toetust hõlmavaid tagasipöördumisprogramme ja korduvrännet, reguleerida värbamistavasid ja toetada suutlikkuse suurendamist selliste meetmete nagu kutsekoolituse arendamise kaudu; palub komisjonil uurida, kas korduvrände kavad on kasulik vahend ja milline korduvus (ühikordne/rekursiivne; pikaajaline/lühiajaline; spontaanne/juhitud) annaks parimaid tulemusi nii arengukui ka arenenud riikidele;

53. kutsub komisjoni üles 2013. aasta järgse välistegevuse uute vahendite ettevalmistamisel tagama, et kavandatav ülesehitus võimaldab arengusamba ning julgeoleku- ja stabiilsussamba vahelist sünergiaid ja vastastikust tugevdamist ning näeb ette kriisi- ja taastusfondide kiireloomulise eraldamise, hädaolukordades rändajatele – eeskätt väga kaitsetutele, nagu naised ja saatjata alaealised – kiireloomulise abi ja toetuse andmise, erikavad toetamiseks aktiivselt ohustatud vähemusi, sealhulgas usu-, rahvus- ja homo-, bi- ja transseksuaalide ning transvestiitide kogukondi, kes võivad olla ohus, kaitset hädaolukorras olevatele inimõiguste kaitsjatele ELis, ning toetusmeetmed, et leevendada kliimamuutuse, metsade hävitamise, kõrbestumise ja bioloogilise mitmekesisuse kadumise tagajärgi ning säilitada sellest mõjutatud kogukondade majanduslikku ja sotsiaalset keskkonda;

54. nõuab, et töötataks välja poliitika, milles võetakse arvesse haavatavate elanikkonnarühmade, nagu naiste, laste ja puudega inimeste eriolukorda, ning selle jaoks tagataks olulised taristud, näiteks haiglad ja koolid, lisaks tagataks pedagoogilised tarvikud ning vajalik sotsiaalne, psühholoogiline ja haldustoetus;

Teisipäev, 5. aprill 2011

55. juhib tähelepanu sellele, kui tähtsat rolli on mänginud piinamisohvrite rehabilitatsioonikeskused sisserännanute (nii põgenike kui ka varjupaigataotlejate) integreerimisel ELis; täheldab murelikult, et nende keskuste rahastamist hakatakse ELis demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames järkjärgult kaotama; kutsub komisjoni üles tagama, et nende keskuste rahastamist ei vähendataks ning et seda ei jäetaks üksnes liikmesriikide kanda;

56. palub komisjonil avaldada piirkondlike kaitseprogrammide välishinnang ning algatada arutelu selle üle, kas neid tuleks jätkata;

57. usub seoses ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonidega – nagu on rõhutanud ka komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja – et on oluline täiendada julgeoleku- ja stabiilsusstrateegiaid ajutise arenguabiga ja inimõiguste strateegiaga, et tagada ebakindluse ja ebastabiilsuse algsete põhjuste likvideerimine pikemas perspektiivis; juhib selles kontekstis tähelepanu asjaolule, et niisugune terviklik lähenemisviis ei nõua mitte ainult paremat koordineerimist Euroopa välisteenistuse kaudu, vaid ka täiendavaid ajutisi eelarveassigneeringuid tugistrateegiate jaoks;

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, Euroopa Liidu Nõukogu eesistujale, komisjoni presidendile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Euroopa Investeerimispankale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ELi kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, EURONESTi ja EUROMEDI liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Ameerika Ühendriikide välisministeeriumile, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangale, Maailmapangale, Rahvusvahelise Valuutafondile, Aafrika Liidule, Üleaaafrikalise Parlamendile, Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsioonile ning ÜRO pagulaste ülemvolinikule.

Naiste roll põllumajanduses ja maapiirkondades

P7_TA(2011)0122

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon naiste rolli kohta põllumajanduses ja maapiirkondades (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikleid 2 ja 3, ning Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 8, 153 ja 157;
- võttes arvesse nõukogu 20. veebruari 2006. aasta otsust 2006/144/EÜ ühenduse maaelu arengu strateegiasuuniste kohta (programmiperiood 2007–2013) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) eraldatavate maaelu arengu toetuste kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 12. märtsi 2008. aasta resolutsiooni naiste olukorra kohta ELi maapiirkondades ⁽³⁾;
- võttes arvesse 27.–29. aprillini 2010 ELi eesistujariigi Hispaania algatusel Cácereses toimunud seminari „Naised maapiirkonna jätkusuutlikkus arengus” järeldusi ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ ELT L 55, 25.2.2006, lk 20.

⁽²⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 66 E, 20.3.2009, lk 23.

⁽⁴⁾ Nõukogu dokument 09184/2010.